

се съживи и раззеленѣ. Цѣвнаха миризливи цвѣтя; дърветата се покриха съ зелени листа, а стадата му, които до тогава се измжчваха отъ жажда, се напиха съ прохладна вода.

Божеството се обърна къмъ другия овчарь и му даде знакъ да каже и той, какво ще поиска.

— „Това, което желая, каза Рашидъ, е: прѣзъ моитѣ имоти да протече р. Гангъ, — най-голѣмата рѣка на свѣта.

Бѣдниятъ Ахмедъ се очуди на искането на другаря си и съжали, че не се е досѣтилъ по-рано да иска вмѣсто малко изворче, голѣмата рѣка.

— „Бжди умѣренъ, Рашиде, каза божеството. Ти си малъкъ и слабъ човѣкъ, каква нужда имашъ отъ голѣмата рѣка? Нали и твоитѣ нужди сж, както тия на съсѣда ти. Не ти ли стига малко поточе?“

При всичко това, Рашидъ настояваше на своето желание. Въ сжщото врѣме той се помисли за стопанинъ на грамадната рѣка и въ себе си се смѣеше на бѣдния Ахмедъ съ неговото малко поточе.

Товава божеството се отдалечи бързо, като остави овчаритѣ да чакатъ, какво ще стане.

И докато Рашидъ още не бѣше се нарадвалъ на своето богатство, зачу страшния шумъ на бѣснитѣ рѣчни вълни и видѣ безкрай пороища да се разливатъ около него. Този страшенъ потопъ въ единъ мигъ погълна стадата на Рашида, изпокърти дърветата отъ неговитѣ ниви, като повлѣче и самия него.

Слѣдъ малко владѣтельтъ на рѣката Гангъ бѣше налапанъ отъ единъ страшенъ крокодилъ, който изкочи изъ вълнитѣ на голѣмата рѣка.

